

[Lynnerup Nielsen.]

gelse ikke alene under, men også efter krigen og hele den prisudvikling, der har fundet sted, gør en ændring naturlig. Det er i virkeligheden blevet sådan, at ganske almindelige lønmodtagere erhvervsbeskattes i dag, og jeg ville finde det både naturligt og rigtigt, at skattegrænsen kom til at ligge så højt, at alle almindelige indkomster for fremtiden undgik erhvervsbeskatning, at skatten altså fuldt og helt tilfaldt opholdskommunen.

Jeg tror imidlertid ikke, at den i det af den højtærede indenrigsminister fremsatte lovforslag foreslåede erhvervsskatte- og sygekassegrænse er den rette. Den bør efter min og mit partis mening sættes højere; den bør efter vor mening sættes således, at alle, der har en erhvervsindtægt på under 3 000 kr. og en samlet skattepligtig indtægt på henholdsvis 7 800 kr. for København, 7 200 for købstæder og 6 200 for landkommuner, undgår erhvervsskatten.

Efter den pris- og lønudvikling, der har fundet sted, rammes mange lønmodtagere af erhvervsskatten. Jeg tænker i denne forbindelse også på de samgifte, hvor mand og hustru begge deltager i produktionen; de vil i mange, ja, vel i de fleste tilfælde rammes af erhvervsbeskatningen.

Når man ser på de bilag, der ledsager lovforslaget, viser talmaterialet, at den erhvervsskattegrænse, lovforslaget fastsætter for Københavns vedkommende, reducerer de erhvervsbeskattedes antal meget lidt, idet antallet kun vil dale med 15 pct. og det erhvervsbeskattede beløb med 21 pct. Selve administrationen vil som følge deraf heller ikke kunne lettes synderligt på dette område.

Selvom sygekassegrænsen, der nu efterhånden anvendes på flere og flere områder som en slags rettesnor og vejledning, til en vis grad følger prissvingningerne, mener jeg dog, denne grænse er for lav. Den bør efter min mening være højere, når der som i dette forhold er tale om erhvervsbeskatning af indkomst, og jeg vil derfor meget henstille, at man overvejer en forhøjelse af de af ministeren foreslåede grænsebeløb.

Hvad angår ændringerne i § 27, stk. 2, skal jeg kun sige, at de står i et naturligt forhold til de øvrige af ministeren foreslåede ændringer; samtlige de foreslåede ændringer bør naturligt falde sammen og stå i et passende forhold til hinanden, således at sol og vind så nogen-

lunde kan deles lige mellem erhvervskommune og bopælskommune. Men forudsat at sygekassegrænsen forhøjes, hvad jeg altså vil finde rigtigt, bør disse erhvervsbeskattede beløb have en passende og en tilsvarende forhøjelse.

§ 27, stk. 4, der giver ministeren en vis begrænset bemyndigelse til at imødekomme vanskeligt stillede kommuner, når sådanne erhvervskommuner yrer et ønske herom, kan vi tilslutte os, idet denne ændring kan være medvirkende til at rette visse skævheder kommunerne imellem, hvor sådanne findes.

Om selve lovforslaget om, at en erhvervsskat må vi stadig have, er vi i princippet enige. Men den må udformes med sådanne skattegrænser, at den lægges på de større skatteydere, de mindre skatteydere må være fri.

Det vil lette administrationen kommunerne imellem, at den store kreds af almindelige lønmodtagere, der gennem de seneste år har været skatteobjekter i to kommuner, bliver fri for at betale erhvervsskat. Her går lovforslaget ikke vidt nok; hvis det vedtages, som det er forelagt, vil ikke nær alle lønmodtagere skæres bort, men adskillige vil stadig være udsat for at skulle betale erhvervsskat.

Løvrigt klarer erhvervsskatten ikke alle skattemæssige problemer kommunerne imellem, trods udligningsfond og anden lovgivning, der tjener til at udjævne væsentlige uligheder. Visse steder kan købstæder drage fordel af nabokommuner, bl. a. ved salg af lys og gas til nabokommunen, undertiden til forhøjede priser; almindeligvis findes der flere større og velassorterede forretninger, der drager handel og virksomhed til sig fra det nærmest omliggende bysamfund; ofte er læger og apotekere bosat i købstaden og bliver skatteydere her. Det er altsammen forhold, der fremmer uligheden kommunerne imellem. Mon der ikke, hvor der således foreligger eet egentligt bysamfund, men delt i to kommuner med uensartede kommunale skatter og væsentlig forskellige goder, er noget, der bør rettes, men som den lovgivning, vi i dag behandler, ikke i tilstrækkelig grad vil rette? Mon ikke en mere hensigtsmæssig udligning vil fremkomme ved, at købstæder med omliggende forstæder ikke alene gøres til et bysamfund, men kommer under samme kommunalforvaltning?

Endelig vil jeg sige med hensyn til det lovforslag, der er fremsat af partiet venstre, at mit parti må gå imod det, idet det går ud på, at erhvervsskatten fuldkommen op-